

Publicerad 2012-02-09 06:03 av Magica

Kvack, Kvack

Varför är det så förbannat svårt att leva och må bra? Varför ska det krävas så mycket för att kunna andas lugna andetag? Trassas stundtals helt och vill bara bort från hela skiten, bort från hela världen, bort från alla minnen och de minnen som inte vill göra sig påmind, men som säkert påverkar mig. Jag vet inte varken ut eller in, jag bara skriver just nu, inte av någon egentlig orsak, jag bara skriver. Det är som att mina tangenter skriver men det är inte jag som skriver själv, läskigt som fan. Vet inte hur jag ska förklara det men det är lite surrealistiskt i alla fall. Anar det är lite som viss konst som någon målar, det bara formas, sen blir det kanske till en enda röra men det blir ändå någon form av konst. Jag tenderar att flumma ur tror jag, tröttheten börjar nog komma, men jag hatar att lägga mig och sova, jag hatar att tappa kontrollen, jag hatar att drömma, det är rena rama cirkusen i huvet varje natt. Så vad gör jag då i denna stund? Jo jag skriver en totalt babblande sörja av ordsammansättning som ska föreställa meningar i slutändan. "Kvack, Kvack" - What the fuck? Var det en anka eller groda? Vilket dök för dig upp först? Och vad tyder det på? Vankande eller hoppfullhet?

Varför är det så förbannat svårt att leva och må bra?

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Magica med Poeter.se id #12431 innehar upphovsrätten